

Het idee 'ziektewinst' wordt voor slachtoffers vaak negatief gebruikt. Zie bijvoorbeeld onderstaande tekst uit een rapport van 2007
Cor ten Hove

3.4.1.3. Secundaire ziekte winst [en schade-afwikkeling]

Uit: *Slachtoffers en aansprakelijkheid*, WODC 2007, P 32 en 33

Behalve door de psychische belasting van de procedure, kan het aansprakelijkheidsproces, zo is de veronderstelling, ook anti-therapeutisch werken doordat het verwickeld zijn in een schadeafwikkelingsproces een stimulans vormt om ziek te blijven. Het proces trekt claimanten in een strijd van verwijten waarin ze worden aangemoedigd om de verantwoordelijkheid voor hun letsel aan anderen toe te schrijven en hun klachten te overdrijven. In dit verband wordt wel gesproken van secundaire ziekte winst (secondary gain) en renteneurose (compensation of litigation neurosis). Met deze term wordt de onbewuste bewuste neiging van sommige mensen aangeduid om, geconfronteerd met potentieel gewin van financiële of andere aard, hun symptomen uit te vergroten. Zo blijkt uit promotieonderzoek van Van Egmond onder 166 patiënten die voor het eerst een psychiatrische polikliniek bezochten, dat 42% verwachtte dat de psychiater of psycholoog ook behulpzaam zou zijn met betrekking tot het verstrekken van informatie aan derden, bijvoorbeeld een keuringsarts of advocaat. Het betreft dan informatie waaruit blijkt dat er bij de patiënt geestelijke zwakheden zijn vastgesteld die voor de betrokkene sociaal voordeel kunnen opleveren. Dit kan bijvoorbeeld betrekking hebben op het verkrijgen van een uitkering, huisvesting of strafvermindering. Het onderzoek richtte zich dus niet specifiek op patiënten die verwickeld waren in een aansprakelijkheidsprocedure. Van Egmond stelt vast dat er tussen verwachtingen in de zin van secundaire ziekte winst en behandelresultaat een anti-therapeutisch verband bestond. Patiënten die met verwachtingen in de zin van secundaire ziekte winst waren gekomen, bleken significant vaker een slecht behandelresultaat te bereiken. De veronderstelling is dat als gevolg van zowel het verschijnsel secundaire victimisatie als ook het fenomeen secundaire ziekte winst het schadeafwikkelingsproces belangrijke anti-therapeutische effecten kan hebben voor het slachtoffer in de zin dat de procedure een normaal herstel verhindert of zelfs verergert. Ook kan het aansprakelijkheidsrecht mensen verleiden tot het toeschrijven van hun situatie aan de potentieel aansprakelijke, in plaats van zich zelf te beschouwen als in controle over hun eigen leven. Vermetten stelt in dit verband: "Succesvolle therapie en een lopend juridisch proces gaan niet goed samen; ...